

2

Stalin Meselesi Üzerine

ÇKP Yayın Organlarının
SBKP Merkez Komitesinin
Açık Mektubu Üzerine Yorumu

proleter devrimci
AYDINLIK

STALİN MESELESİ ÜZERİNE

SBKP MERKEZ KOMİTESİNİN AÇIK MEKTUBU ÜZERİNE YORUM

II

Jenmin Jibao (Halkın Gazetesi) ve **Hungçi** (Kızıl Bayrak)
Yazı Kurulları

Bu çeviri, **On The Question of Stalin** (Peking, 1963) adlı İngilizce çeviri esas alınarak ve Fransızca çevirisiyle karşılaştırılarak yapılmıştır.

Birinci baskı : Ocak 1971

proleter devrimci
AYDINLIK
YAYINLARI

No : 14

Sorumlu Yönetmen : **Ömer Özerturgut**

Adres : Adakale Sokak No. 28/1, Kızılay — ANKARA

Dizgi - Tertip - Baskı : **TİSA** Matbaası

Stalin meselesi, bütün ülkelerde ve bütün sınıflar arasında yankılar uyandırmış olan, değişik sınıfların ve onların değişik siyasi parti ve gruplarının, üzerinde farklı görüşlere sahip oldukları ve bugün hala çok tartışılan, dünya çapında önem taşıyan bir meseledir. İçinde bulunduğumuz yüzyılda, bu mesele üzerinde nihaî bir yargıya varılamayacağa benzemektedir. Fakat, Stalin'in tamamen inkâr edilmesini uygun bulmayan ve onun anısını gittikçe daha çok saygıyla anan uluslararası işçi sınıfının ve devrimcilerinin çoğunluğu arasında esasta bir görüş birliği vardır. Bu, Sovyetler Birliği için de geçerlidir. Sovyetler Birliği Komünist Partisi (SBKP) yöneticileriyle olan uyuşmazlığımız, bir grup insanla olan bir uyuşmazlıktan ibarettir.

Devrim davasını ilerletmek için onları ikna edeceğimizi umuyoruz. Bu makaleyi yazmadaki amacımız budur.

Kruşçev yoldaş «kişiye tapmaya karşı savaş» bahanesiyle Stalin'i tamamen inkâr ederken, Çin Komünist Partisi her zaman için, Kruşçev'in çok yanıldığını ve art niyetleri olduğunu savunmuştur.

Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi, 14 Haziran tarihli mektubunda «kişiye tapmaya karşı savaş» ın, Lenin'in önderler, parti, sınıf ve kitleler arasındaki ilişkiler hakkında öğretilerine aykırı olduğunu ve komünist demokratik merkeziyetçilik ilkesini baltaladığını belirtti.

SBKP Merkez Komitesinin Açık Mektubu, ilkeye dayanan görüşlerimize cevap vermekten kaçınmakta, sadece Çin Komünistlerini «kişiye tapmayı savunanlar ve Stalin'in hatalı fikirlerinin tezgahtarlığını yapanlar» olarak yaftalamaktadır.

Lenin, Menşeviklerle mücadele ettiği sırada, «karşı tarafın ilkeye dayanan görüşlerine cevap vermemek ve onun sadece 'heyecanlı' olduğunu söylemek, tartışmak değil sövmektir» demişti. SBKP Merkez Komitesinin Açık Mektupta takındığı tavır aynen Menşeviklerin tavrıdır.

Açık Mektubun, tartışma yerine sövme yoluna başvurmasına rağmen, biz buna ilkelere dayanan görüşlerle ve gerçeklerle cevap vermeyi tercih ediyoruz.

Yüce Sovyetler Birliği, ilk proletarya diktatörlüğü devletiydi. Başlangıçta bu devlette, parti ve hükümetin başta gelen önderi Lenin'di. Lenin'in ölümünden sonra yerini Stalin aldı.

Lenin'in ölümünden sonra Stalin, sadece Sovyetler Birliği Partisinin ve hükümetinin önderi olmakla kalmadı, aynı zamanda uluslararası komünist hareketin de önderi olarak kabul edildi.

Ekim Devrimiyle ilk Sosyalist devletin kuruluşundan bu yana sadece kırk altı yıl geçti. Bu sürenin hemen hemen otuz yılı boyunca Stalin, devletin başta gelen önderiydi. Proletarya diktatörlüğü tarihinde olsun, uluslararası komünist hareketin tarihinde olsun, Stalin'in eylemleri son derece önemli bir yer tutar.

Çin Komünist Partisi, Stalin'in nasıl değerlendirilmesi ve ona karşı nasıl bir tavır takınılması gerektiği meselesinin, sadece Stalin'in kişiliğinin değerlendirilmesi meselesi olmadığını, daha önemlisi, bunun, proletarya diktatörlüğünün ve uluslararası komünist hareketin Lenin'in ölümünden sonraki tarihi tecrübesinin değerlendirilmesi olduğunu savunmuştur.

Kruşçev yoldaş, SBKP 20. Kongresinde Stalin'i tamamen inkar etti. Bütün uluslararası komünist hareketi ilgilendiren bu ilke meselesinde, kardeş partilere önceden danışmadı ve sonradan da işi oldu bittiye getirmeye çalıştı. Stalin'i SBKP yöneticilerinden farklı bir şekilde değerlendiren herkes, «kişiye tapmayı savunmak» la ve SBKP'nin iç işlerine «karışmak» la suçlandı. Ancak, ilk proletarya diktatörlüğü devletinin tarihi tecrübesinin uluslararası önemini ya da Stalin'in uluslararası komünist hareketin önderi olduğu tarihi gerçeğini kimse inkar edemez; dolayısıyla, Stalin'in değerlendirilmesinin bütün uluslararası komünist hareketi ilgilendiren önemli bir ilke meselesi olduğunu kimse inkar edemez. O halde, SBKP yöneticileri diğer kardeş partilerin Stalin'in gerçekçi bir tahlilini ve değerlendirmesini yapmalarını hangi gerekçeyle yasaklıyor?

Çin Komünist Partisi, Stalin'in hatalarının ve sevaplarının tarihi materyalizm metoduyla ve tarihin olduğu gibi sunulmasıyla etraflı, objektif ve bilimsel bir tahlilinin yapılmasında ısrar etmiş, tarihi idealizm metoduyla ve tarihin bilerek tahrif edilmesi ve değiştirilmesiyle, Stalin'in sübjektif bir şekilde, kabaca ve tamamiyle inkarına her zaman karşı çıkmıştır.

Çin Komünist Partisi, sürekli olarak, Stalin'in hata işlediğini ve bu hataların ideolojik olduğu kadar toplumsal ve tarihi kök-

leri de olduğunu savunmuştur. Stalin'e asılsız olarak atfedilen hataları değil, onun gerçekten işlediği hataları eleştirmek gerekir; bu eleştiri doğru bir tavırla ve doğru metodlarla yapılmalıdır. Biz, Stalin'in yanlış bir tavırla ve yanlış metodlarla eleştirilmesine sürekli olarak karşı çıktık.

Stalin Lenin'in zamanında Çarcılıkla mücadele etti ve Marksizmi yaydı; Lenin'in başkanlığındaki Bolşevik Partisinin Merkez Komitesine üye olduktan sonra, 1917 Devrimine yol açan mücadelede yer aldı; Ekim Devriminden sonra, proletarya devriminin kazançlarını savunmak için savaştı.

Stalin, Lenin'in ölümünden sonra, SBKP'ne ve Sovyet halkına, içteki ve dıştaki düşmanlara karşı azimle savaşmada, dünyadaki ilk sosyalist devletin korunması ve pekiştirilmesi yolunda önderlik etti. Stalin, SBKP'ne ve Sovyet halkına sosyalist sanayileşme ve tarımın kollektifleştirilmesi çizgisinin savunulmasında, sosyalist dönüşümde ve sosyalizmin inşasında kazanılan büyük başarılarda önderlik etti.

Stalin, SBKP'ne, Sovyet halkına ve Sovyet Ordusuna, antifaşist savaşın büyük zaferine götüren zorlu ve çetin mücadelede önderlik etti.

Stalin, oportünizmin çeşitli şekillerine, Leninizm düşmanlarına, Troçkicilere, Zinovievcilere, Buharincilere ve diğer burjuva ajanlarına karşı mücadele ederek Marksizm - Leninizm'i savundu ve geliştirdi.

Stalin, Marksizm - Leninizmin ölmez eserleri olan bir çok teorik yazısıyla uluslararası komünist harekete inkar edilmez katkılarda bulundu.

Stalin, Sovyet Partisine ve Hükümetine, proleter enternasyonalizmine genel olarak uygun düşen bir dış politika izlenmesinde ve Çin halkı da dahil olmak üzere bütün halkların devrimci mücadelelerine büyük yardımlarda bulunmasında önderlik etti.

Stalin, tarihin akışının önünde yer alarak mücadeleyi yönelttı; o emperyalistlerin ve bütün gericilerin uzlaşmaz düşmanıydı.

Stalin'in faaliyetleri yüce SBKP'nin ve yüce Sovyet halkının mücadelelerine sıkı sıkıya bağlıydı ve bütün dünya halkının devrimci mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıydı.

Stalin'in hayatı büyük bir Marksist - Leninistin, büyük bir proleter devrimcinin hayatıydı.

Şu gerçektir ki, büyük Marksist - Leninist ve proleter devrimci Stalin, Sovyet halkı ve uluslararası komünist hareket için yararlı işler yaparken belli hatalar da yaptı. Bazıları ilke hatalarıydı, bazıları da pratik çalışma sırasında işlenmiş hatalardı; bazıları önlenebilirdi, bazı hataların ise, proletarya diktatörlüğünün önünde hiç bir örnek olmadığı günlerde önlenmesi çok güçtü.

Belirli meselelerde Stalin, düşünce tarzında diyalektik materyalizmden ayrıldı, metafiziğe ve sübjektivizme düştü, bu nedenle bazan gerçeklerden ve kitlelerden koptu. Parti dışı mücadelelerde olduğu kadar Parti içi mücadelelerde de, belirli durumlarda ve belirli meselelerde, nitelikleri birbirinden farklı iki tip çelişmeyi, yani bizimle düşman arasındaki çelişmeleri ve halk arasındaki çelişmeleri, aynı zamanla da bunların ele alınmasında uygulanması gereken metodları birbirine karıştırdı. Stalin tarafından yönetilen karşı - devrimin bastırılması çalışmasında, cezayı hak eden birçok karşı - devrimci uygun şekilde cezalandırıldı, fakat aynı zamanda suçsuzlar da haksız yere mahkûm edildi; 1937'de ve 1938'de karşı- devrimcilere karşı baskı sahasının genişletilmesi hatası işlendi. Stalin Parti ve hükümet örgütünde proleter demokratik merkeziyetçiliği tam anlamıyla uygulamadı, bu ilkeyi bir dereceye kadar ihlâl etti. Kardeş Partilerle ve ülkelerle olan ilişkilerde bazı hatalar işledi. Uluslararası komünist harekete bazı kötü öğütler de verdi. Bu hatalar Sovyetler Birliğinin ve uluslararası komünist hareketin bazı kayıplar vermesine sebep oldu.

Stalin'in hataları ve sevapları, tarihî ve objektif gerçeğin meseleleridir. Hataları ve sevapları karşılaştırıldığında, sevaplarının hatalarına göre ağır bastığı görülür. Yaptıkları esas olarak doğruydu, hataları ikinci derecede kalmaktaydı. Tarihe saygısı olan her dürüst komünist, Stalin'in düşüncelerini ve eserlerini bütünüyle ele aldığında, muhakkak ki önce Stalin'de esas olanı görecektir. Bu nedenle Stalin'in hataları doğru olarak değerlendirilirken, eleştirilirken ve bertaraf edilirken, Stalin'in hayatında esas olanın korunması, onun savunduğu ve geliştirdiği Marksizm-Leninizm'in korunması gerekir.

Stalin'in ancak ikinci derecede kalan hataları, Sovyetler Birliğinin ve diğer ülkelerin komünistlerinin bu hatalardan ibret

alarak bunları tekrarlamaktan kaçınmalarına ya da daha az hatalar işlemelerine yol açacak tarihi dersler olarak alınsaydı yararlı olurdu. Olumlu olumsuz bütün tarihî dersler, doğru olarak ele alındıkları, tarihî gerçekleri tahrif etmeyerek bu gerçeklere uydukları takdirde, bütün komünistlere yararlıdır.

Lenin, Marksistlerin, bütün hatalarına rağmen büyük proleter devrimciler olan Bebel ve Rosa Luxemburg gibi kimselere karşı aldıkları tavrın ikinci Enternasyonal revizyonistlerinin tavrından tamamen farklı olduğuna bir çok defa işaret etmiştir. Marksistler bu kimselerin hatalarını gizlemediler, fakat bu gibi örneklerden «bunlardan kaçınmayı ve devrimci Marksizmin daha çetin gereklerini yerine getirmek için çalışmayı» öğrendiler. Revizyonistler, tam tersine, Bebel'in ve Rosa Luxemburg'un hataları üzerine «ötüp durdular». Revizyonistlerle alay eden Lenin, bununla ilgili bir Rus masalına değinmişti: «Bazen kartallar tavuklardan daha alçaktan uçabilir, fakat tavuklar hiç bir zaman kartalların yüksekliğine erişemez.» Bebel ve Rosa Luxemburg «büyük komünistler» idi ve bütün hatalarına rağmen «kartallar» olarak kaldılar, buna karşılık revizyonistler, «işçi sınıfı hareketinin arka bahçesinde, gübre yığınları arasında» bir «tavuk» sürüsüydüler.

Bebel'in ve Rosa Luxemburg'un tarihî rolleri Stalin'inkiyle hiç bir şekilde karşılaştırılamaz. Stalin, bütün bir tarihî dönem boyunca, proletarya diktatörlüğünün ve uluslararası komünist hareketin büyük önderiydi ve onun değerlendirilmesinde çok daha fazla dikkat sarfedilmelidir.

SBKP yöneticileri, Çin Komünist Partisini Stalin'i «savunmakla» suçlamaktadır. Evet, Stalin'i savunuyoruz. Kruşçev'in tarihi tahrif ettiği ve Stalin'i tamamen inkâr ettiği bir zamanda, öne çıkmak ve uluslararası komünist hareketin çıkarları için onu savunmak tabii ki bizim kaçınılmaz görevimizdir.

Çin Komünist Partisi Stalin'i savunmakla onun doğru yanını savunur, proletarya diktatörlüğünün Ekim Devrimiyle yaratılan ilk devletinin şanlı mücadele tarihini savunur; SBKP'nin şanlı mücadele tarihini savunur; bütün dünyada, emekçilerin arasında, uluslararası komünist hareketin prestijini savunur. Kısacası, Marksizm - Leninizmin teori ve pratiğini savunur. Sadece Çin komünistleri değil, kendini Marksizm - Leninizme adamış bütün komünistler, bütün sağlam devrimciler ve bütün dürüst düşünen insanlar da aynı şeyi yapmaktadır.

Stalin'i savunmakla onun hatalarını savunmuyoruz. Çin komünistleri çok zaman önce, onun bazı hatalarıyla bizzat karşı karşıya kaldılar. Çin Komünist Partisi içinde zaman zaman meydana gelen hatalı «sol» ve sağ oportünist çizgilerden uluslararası kaynaklara dayanan bazıları, Stalin'in belirli hatalarının etkisiyle ortaya çıktı. Mao Zedung ve Liu Şao - çi yoldaşların temsil ettikleri Çinli Marksist - Leninistler, 1920'lerin sonunda, 1930'larda 1940'ların başında ve ortalarında, Stalin'in hatalarının etkilerine karşı direndiler, zamanla hatalı «sol» ve sağ oportünist çizgileri yendiler ve sonunda Çin Devrimini zafere ulaştırdılar.

Fakat, Stalin tarafından önce sürülen yanlış fikirlerin bazı Çinli yoldaşlar tarafından benimsenmiş ve uygulanmış olmasının sorumluluğu biz Çinlilere ait olmalıdır. Bu nedenle Partimiz, «sol» ve sağ oportünizme karşı mücadelesinde sadece hata yapmış yoldaşları eleştirmiş ve suçu hiç bir zaman Stalin'e yüklememiştir. Eleştirimizin amacı doğru ile yanlışı ayırdetmek, gerekli dersleri çıkarmak ve devrimci hareketi ilerletmekti. Hata yapmış yoldaşlardan, sadece hatalarını düzeltmelerini istedik. Hatalarını düzeltmediklerinde, gizli kapaklı ve bozguncu eylemler için gizli gruplar örgütlemedikleri sürece, kendi pratik tecrübeleriyle ve zamanla uyanmalarını bekledik. Metodumuz, doğru metod olan parti içi eleştiri ve özeleştiri metoduydu; birlik arzusuyla yola çıkarak eleştiri ve mücadele yoluyla yeni bir temel üzerinde yeni bir birliğe ulaştık ve böylece iyi sonuçlar elde ettik. Çelişmelerin, düşmanla bizim aramızda değil, halk arasındaki çelişmeler olduğu ve bunun için yukardaki metodu kullanmamız gerektiği görüşünü savunduk.

Kruşçev yoldaş ve SBKP'nin diğer yöneticileri, SBKP 20. Kongresinden bu yana Stalin'e karşı nasıl bir tavır takındılar?

Stalin'in hayatının ve çalışmalarının genel bir tarihî ve bilimsel tahlilini yapmadılar, doğru ile yanlış arasında hiç bir ayırım yapmadan onu tamamen inkâr ettiler.

Stalin'e karşı yoldaş gibi değil, düşman gibi davrandılar.

Eleştiri ve özeleştiri metodunu tecrübe kazanmak için kullanmadılar, Stalin'i bütün hatalarından ötürü suçladılar ya da keyfî olarak icat ettikleri «hataları» ona yüklediler.

Gerçekleri ortaya koyarak mantıkî sonuçlar aramadılar, halkı zehirlemek için Stalin'e karşı demagogca kişisel saldırılarda bulundular.

Kruşçev, Stalin'e «katil», «cani», «haydut», «kumarbaz», «Korkunç İvan tipinde bir despot», «Rus tarihindeki en büyük diktatör», «aptal», «budala», vb. hakaretlerde bulundu. Bu pis, kaba ve kötü niyetli lisanı aktarmak zorunda kalmamız sonucu kâğıt kalemimizin kirlenmesinden korkuyoruz.

Kruşçev, Stalin'e «Rus tarahindeki en büyük diktatör» diye iftira etti. Bu, Sovyet halkının otuz yıl boyunca sosyalist sistemde değil de, «Rus tarihindeki en büyük diktatör»ün «zulmü» altında yaşadığı anlamına gelmez mi? Yüce Sovyet halkı ve bütün dünya devrimci halkları bu iftiraya tamamiyle karşıdır!

Kruşçev, Stalin'e «Korkunç İvan tipinde bir despot» diye iftira etti. Bu, yüce SBKP'nin ve yüce Sovyet halkının otuz yıldan fazla bir süre dünya halklarına sağladığı tecrübenin proletarya diktatörlüğünün değil de feodal bir «despot»un boyunduruğu altındaki hayatın tecrübesi olduğu anlamına gelmez mi? Yüce Sovyet halkı, Sovyet komünistleri ve bütün dünya Marksist - Leninistleri bu iftiraya tamamiyle karşıdır!

Kruşçev, Stalin'e «haydut» diye iftira etti. Bu, uzun bir dönem boyunca dünyadaki ilk sosyalist devletin başında bir «haydut»un bulunduğu anlamına gelmez mi? Yüce Sovyet halkı ve bütün dünyadaki devrimci halklar bu iftiraya tamamiyle karşıdır!

Kruşçev, Stalin'e «aptal» diye iftira etti. Bu son otuz yıl kahramanca devrimci mücadeleler veren SBKP'ne bir «aptal»ın önderlik ettiği anlamına gelmez mi? Sovyet komünistleri ve bütün dünya Marksist - Leninistleri bu iftiraya tamamiyle karşıdır!

Kruşçev, Stalin'e «budala» diye iftira etti. Bu, anti - faşist savaşta zafer kazanan Sovyet Ordusunun en büyük komutanının bir «budala» olduğu anlamına gelmez mi? Şanlı Sovyet komutanları ve savaşçıları ve dünyanın bütün anti - faşist savaşçıları bu iftiraya tamamiyle karşıdır!

Kruşçev, Stalin'e «katil» diye iftira etti. Bu, uluslararası komünist harekete yıllar boyu bir «katil»in öğretmenlik etiği anlamına gelmez mi? Sovyet komünistleri de dahil olmak üzere bütün dünya komünistleri bu iftiraya tamamiyle karşıdır!

Kruşçev, Stalin'e «kumarbaz» diye iftira etti. Bu, emperyalizme ve gericilere karşı savaşta devrimci halkların bayraktarlığını bir «kumarbaz»ın yaptığı anlamına gelmez mi? Sovyet hal-

kı da dahil olmak üzere bütün dünya devrimci halkları bu iftiraya tamamiyle karşıdır!

Kruşçev'in Stalin'e küfürleri yüce Sovyet halkına büyük bir hakarettir; SBKP'ne, Sovyet Ordusuna, proletarya diktatörlüğüne ve sosyalist sisteme, uluslararası komünist harekete, bütün dünyadaki devrimcilere ve Marksizm - Leninizme büyük bir hakarettir.

Stalin döneminde Parti ve devlet yönetimine katılan Kruşçev, göğsünü yumruklar, masaya vurur ve sesinin son perdesinden Stalin'e küfürler yağdırırken, nasıl bir duruma düşmektedir? Bir «katil» in, ya da «haydut» un suç ortağı durumuna mı? Yoksa bir «aptal», ya da «budala» durumuna mı?

Kruşçev'in Stalin'e ettiği bu küfürler ile emperyalistlerin, çeşitli ülkelerin gericilerinin ve komünizm döneklerinin ettiği küfürler arasında ne fark var? Neden Stalin'e karşı böylesine derin bir nefret duymaktasınız? Neden düşmana saldırdığınızdan daha hırslı bir şekilde ona saldırıyorsunuz?

Kruşçev Stalin'e küfretmekle aslında Sovyet sistemini ve devletini inkâr etmektedir. Bu konuda kullandığı dil, Kautsky, Troçki, Tito ve Cilas gibi döneklerinkinden daha hafif değil, aslında daha ağırdır.

SBKP Merkez Komitesinin Açık Mektubundan aşağıdaki pasaj tekrarlanmalı ve Kruşçev'e sorulmalıdır: «Yüce Lenin'in Partisi hakkında, sosyalizmin anayurdu hakkında, dünyada ilk defa sosyalist devrimi gerçekleştiren ve uluslararası emperyalizmle ve ülke içindeki karşı - devrimle yapılan şiddetli savaşlarda devrimin kazançlarını koruyan ve komünizmin inşası için mücadelede mucizevi kahramanlıklar ve fedakârlıklar gösteren, dünya emekçilerine karşı enternasyonalist görevini dürüstlükle yerine getiren bir halk hakkında nasıl böyle bir şey söyleyebilirsin?»

Lenin, «Hakaretin Siyasetteki Yeri» adlı makalesinde, «siyasette küfür, çoğu zaman ideolojik muhtevanın tamamen eksikliğini, küfredenin çaresizliğini ve insanı rahatsız eden aczini örter» demişti. Bu, Stalin'in hayalinden devamlı tedirgin olup, ilkelerden tamamen yoksun olmalarını, çaresizliklerini ve insanı rahatsız eden acizlerini Stalin'e küfrederek örtmeye çalışan SBKP yöneticilerine uymuyor mu?

Sovyet halkının büyük çoğunluğu Stalin'e bu şekilde küfredilmesini doğru bulmamaktadır. Anısını gittikçe daha fazla saygıyla anmaktadır. SBKP yöneticileri kendilerini kitlelerden önemli ölçüde tecrit etmiştir. Stalin'in hayali tarafından tehdit edildiklerini hissetmektedirler, bu hayal aslında geniş kitlelerin Stalin'in tamamen inkâr edilmesinden duyduğu hoşnutsuzluktur. Kruşçev hâlâ, SBKP 20. Kongresine sunduğu, Stalin'i tamamen inkâr eden gizli raporu Sovyet halkının ve sosyalist kamptaki diğer halkların görmesine izin vermeye cesaret edememiştir, çünkü bu rapor gün ışığına tahammül edemeyecek bir rapordur, kitleleri yöneticilerden önemli ölçüde uzaklaştıracak bir rapordur.

Özellikle belirtilmesi gereken gerçek, Stalin'e her şekilde hakaret eden SBKP yöneticilerinin Eisenhower, Kennedy ve benzerlerine «saygı ve güvenle» bakmalarıdır. Stalin'e «Korkunç İvan tipinde bir despot» ve «Rus tarihindeki en büyük diktatör» diye hakaret etmekte, fakat hem Eisenhower'e hem de Kennedy'ye «Amerikan halkının mutlak çoğunluğunun desteğini kazanmış olduklarını» belirterek iltifat etmektedirler. Stalin'e «budala» diye hakaret etmekte, fakat Eisenhower ve Kennedy'yi «makul» diye övmektedirler. Bir yandan büyük bir Marksist - Leniniste, büyük bir proleter devrimciye, uluslararası komünist hareketin büyük bir önderine vahşice saldırmakta, öte yandan emperyalizmin elebaşlarını göklere çıkarmaktadırlar. Bu olaylar arasındaki bağlantının Marksizm - Leninizme ihanetin mantıkî sonucu olmamasına, sadece rastlantı olmasına imkân var mıdır?

Kruşçev'in, eğer hafızası çok zayıf değilse, 1937 Ocağında Moskova'da yapılan bir mitingde Stalin'e hücum edenleri bizzat kendisinin şu haklı sözlerle mahkûm ettiğini hatırlaması gerekir: «Stalin yoldaşa karşı el kaldırmakla, hepimize karşı, işçi sınıfına ve emekçilere karşı el kaldırdılar! Stalin yoldaşa karşı el kaldırmakla, Marx'ın, Engels'in, ve Lenin'in öğretilerine karşı el kaldırdılar!» Bizzat Kruşçev, Stalin'i «Yüce Lenin'in samimi dostu ve silah arkadaşı» diye, «insanlığın en büyük dahisi, öğretmeni ve önderi» ve «yüce, yenilmez komutan» diye, «halkın içten dostu» ve kendi «öz babası» diye defalarca övmüştür.

Eğer bir kimse, Kruşçev'in Stalin hayattayken söylediği sözleri ölümünden sonra söylediklcriyle karşılaştıracak olursa, Kruşçev'in Stalin'i değerlendirmede 180 derecelik bir dönüş yaptığını görmemezlik edemeyecektir.

Kruşçev, Stalin'in önderliği devrinde bizzat kendisinin o zamanki karşı - devrimcileri bastırma politikasını desteklemede ve uygulamada özellikle faal olduğunu, eğer hafızası çok zayıf değilse, tabii ki hatırlayacaktır.

Kruşçev 6 Haziran 1937'de, 5. Moskova İli Parti Konferansında şöyle diyordu:

«Partimiz bütün hainler çetesini merhametsizce ezecek ve bütün Troçkici - sağ tortuları temizleyecektir... Bunun garantisi, Merkez Komitemizin sarsılmaz önderliği, önderimiz Stalin yoldaşın sarsılmaz önderliğidir... Bütün düşmanlarımızı tek bir kişi bile kalmayana kadar imha edeceğiz ve ortada kırıntılarını bile bırakmayacağız.»

Kruşçev, 8 Haziran 1938'de, 4. Kiev İli Parti Konferansında şöyle diyordu:

«Yakyir'ler, Balyitski'ler, Lyubçenki'ler, Zatonski'ler ve diğer reziller Ukrayna'ya Polonyalı toprak sahiplerini getirmek istediler, buraya Alman faşistlerini, toprak ağalarını, kapitalistleri getirmek istediler... Çok sayıda düşmanımızı imha ettik, fakat henüz hepsini değil. Bu nedenle uyanık olmamız gerekir. Stalin yoldaşın, kapitalist çember varoldukça casus ve sabotajcıların ülkemize sızabileceği yolundaki sözlerini aklımızdan çıkarmamalıyız.»

Stalin devrinde Parti ve devlet yöneticiliğinde bulunan ve karşı - devrimcileri bastırma politikasını sıkı sıkıya uygulayan Kruşçev, neden bu dönemde yapılan herşeyi reddediyor ve kendini tamamen temize çıkarmak için hataların bütün suçunu sadece Stalin'in üzerine yıkıyor?

Stalin yanlış bir şey yaptığında kendi kendini eleştirebiliyordu. Meselâ, Çin devrimi konusunda bazı hatalı tavsiyelerde bulunmuştu. Fakat Çin devriminin zaferinden sonra hatasını kabul etti. Stalin, 1939'daki SBKP (B) 18. Kongresine sunduğu raporunda, Parti saflarını arındırma çalışması sırasında yaptığı bazı hataları da kabul etti. Ya Kruşçev? O özeleştirinin ne olduğunu bilmemektedir; yaptığı tek şey, bütün suçu başkalarına yüklemek ve bütün başarılara sahip çıkmaktır.

Kruşçev'in bu çirkin hareketlerinin, modern revizyonizmin azdığı bir zamanda ortaya çıkmış olmasına şaşmamalıdır. 1915'de Lenin'in, ikinci Enternasyonal revizyonistlerini Marksizme ihanetlerinden dolayı eleştirirken dediği gibi, «söylenmiş sözlerin

unutulduğu, ilkelerin terkedildiği, dünya görüşünün bir kenara bırakıldığı, kararlardan ve verilen ciddi sözlerden dönüldüğü bu dönemde böyle bir şey olmasına hiç şaşmamalıdır.»

SBKP 20. Kongresinden bu yana ortaya çıkan bir dizi olayın açıkça gösterdiği gibi, Stalin'in SBKP yöneticileri tarafından tamamen inkârı son derece ciddi sonuçlar doğurmuştur.

Emperyalistlere ve bütün ülkelerin gericilerine, onları çok memnun eden Sovyet aleyhtarı ve komünist aleyhtarı kozlar vermiştir. Emperyalistler, SBKP 20. Kongresinden kısa bir süre sonra, Kruşçev'in Stalin aleyhtarı gizli raporunu Sovyetler Birliğine ve komünizme karşı dünya çapında bir tepki yaratmak için kullandılar. Emperyalistler, bütün ülkelerin gericileri, Tito kliği ve çeşitli oportünistler Sovyetler Birliğine, sosyalist kampa ve çeşitli Komünist Partilere hücum etmek için bu fırsata dört elle sarıldılar. Böylece birçok kardeş parti ve ülke güç durumda bırakılmış oldu.

SBKP yöneticileri tarafından Stalin'e karşı açılan çılgınca kampanya, uzun süreden beri siyasi bakımdan ölü olan Troçkicilerin yeniden canlanmalarına ve Troçki'nin «rehabilitasyonu» için bağırıp çağırmalarına yol açtı. Düzmece Dördüncü Enternasyonalin Uluslararası Sekreterliği, 1961 Kasımında, SBKP 22. Kongresinin kapanışında yayınladığı «SBKP 22. Kongresine ve Yeni Merkez Komitesine Mektup»da, Troçki'nin 1937'de, Stalin'in kurbanlarının anısına bir anıt dikileceğini söylemiş olduğunu belirtmiştir. Mektup, «Bugün bu söz gerçekleşmiştir. Partinizin Birinci Sekreteri bu anıtın dikileceğine Kongrenizde söz vermiştir» diye devam etmektedir. Bu mektupta, Troçki adının «Stalin'in kurbanları anısına dikilecek anıta altın harflerle yazılması» arzusu özel olarak belirtilmiştir. Troçkiciler memnuniyetlerini gizlemiyerek, SBKP yöneticileri tarafından başlatılan Stalin aleyhtarı kampanyanın «Troçkizm kapısını açtığını», «Troçkizmin ve onun örgütü Dördüncü Enternasyonalin ilerlemesine büyük yardımı dokunacağını» öne sürmüşlerdir.

Stalin'i tamamen inkâr eden SBKP yöneticilerinin, kendilerinin, kendilerini bu yola sevk eden niyetlerinin açığa çıkmasına tahammülleri yoktur.

Stalin 1953'de öldü; üç yıl sonra SBKP yöneticileri 20. Kongrede ona şiddetle saldırdılar ve ölümünden sekiz yıl sonra 22.

Kongrede Stalin'in naaşını yerinden alıp yakarak saldırılarını tekrarladılar. SBKP yöneticileri Stalin'e tekrar tekrar saldırmakla bu büyük proleter devrimcinin, Sovyetler Birliği ve bütün dünya halkları üzerindeki etkisini silmeyi ve revizyonist çizginin tam olarak uygulanabilmesi için Stalin'in koruduğu ve geliştirdiği Marksizm - Leninizmin inkârı yolunu açmayı amaç edindiler. Revizyonist çizgileri 20. Kongrede başladı ve 22. Kongreyle tamamen sistemleştirildi. Gerçekler açıkça göstermiştir ki, emperyalizm, savaş ve barış, proletarya devrimi ve proletarya diktatörlüğü, sömürge ve yarı - sömürgelerde devrim, proletarya partisi vb. hakkındaki Marksist - Leninist teorileri tahrif etmeleri, Stalin'i tamamen inkâr etmelerine sıkı sıkıya bağlıdır.

SBKP yöneticilerinin «kişiye tapmaya karşı savaş» açmaktaki niyetleri «Parti hayatına ve yönetimine ilişkin Leninist kıstasları» yeniden getirmek değildi. Tam aksine yöneticiler, Lenin'in, yöneticiler, parti, sınıf ve kitleler arasındaki ilişkiler konusundaki öğretilerini ihlâl ettiler ve Partide demokratik merkeziyetçilik ilkesine karşı çıktılar.

Marksist - Leninistler, devrimci proletarya partisinin mücadele eden proletaryanın gerçek karargâhı olabilmesi için, yöneticiler, parti, sınıf ve kitleler arasındaki ilişkilerin doğru olarak ele alınması ve partinin demokratik merkeziyetçilik ilkesine uygun olarak örgütlenmesi gerektiğini savunurlar. Böyle bir partinin, Marksizm - Leninizmin evrensel gerçeği ile devrim mücadelesinin pratiğini kaynaştırabilen, uzun süre sınanmış önderlerden kurulu istikrarlı bir çekirdeği olmalıdır.

Merkez Komitesi üyesi olsun, mahalli komite üyesi olsun bütün proletarya partisi yöneticileri, sınıf mücadeleleri ve devrimci kitle hareketleri sırasında kitlelerin içinden çıkar. Bu yöneticiler kitlelere sonsuz sadakat duyarlar, kitlelerle sıkı bağlara sahiptirler ve kitlelerin fikirlerini doğru olarak toparlayıp bu fikirleri uygulamada başarılıdırlar. Böyle yöneticiler proletaryanın gerçek temsilcileridir ve kitlelerce de benimsenirler. Proletarya partisinin böyle yöneticilere sahip olması, partinin siyasi olgunluğunu gösterir. Proletarya davasının zafer umudu buna bağlıdır. «Tarihte, bir hareketi düzenleme ve yönetme yeteneğine sahip siyasi önderler, önde gelen temsilciler olmadan iktidarı ele geçirmiş tek bir sınıf bile yoktur» diyen Lenin çok haklıydı. Lenin aynı zamanda, «Tecrübeli ve etkili parti önderlerinin yetiş-

tirilmesi uzun vadeli ve güç bir iştir. Fakat bu olmadan da proletarya diktatörlüğü ve onun 'irade birliği' lâfta kalacaktır» demişti.

Çin Komünist Partisi, her zaman, kitlelerin ve bireyin tarihteki rolü konusundaki ve yöneticiler, parti, sınıf ve kitleler arasındaki ilişkiler konusundaki Marksist - Leninist öğretilere sadık kalmış, Parti içinde demokratik merkeziyetçiliği savunmuştur; her zaman kollektif önderliği savunduk; fakat aynı zamanda önderlerin rolünün küçümsenmesine de karşıyız. Bir yandan bu role önem verirken diğer yandan şahısların dürüst olmayan ve aşırı bir şekilde övülmesine, rollerinin abartılmasına karşıyız. Daha 1949'da Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi, Mao Zedung yoldaşın tavsiyesiyle, Parti önderlerinin doğum günlerinin törenlerle kutlanmasını, şehir, sokak ve kuruluşlara onların adlarının verilmesini yasaklayan bir karar almıştır.

Bizim bu doğru ve tutarlı tavrımız, SBKP yöneticilerince savunulan «kişiye tapmaya karşı savaş» tan temelde çok farklıdır.

«Kişiye tapmaya karşı savaş» ın, SBKP yöneticilerinin ileri sürdükleri gibi demokrasiyi geliştirmek, kollektif önderliği uygulamak ve bireyin rolünü abartmamak amacıyla yapılmadığı, art niyetle yapıldığı gittikçe daha fazla ortaya çıkmaktadır.

«Kişiye tapmaya karşı savaş» ın esası tam olarak nedir?

Meseleyi dobra dobra koyarsak şu sonuçlara varırız:

1. «Kişiye tapmaya karşı savaş» bahanesiyle Parti önderi Stalin'in Parti örgütünün, proletaryanın ve halk kitlelerinin karşısına almak;

2. «Kişiye tapmaya karşı savaş» bahanesiyle proletarya partisini, proletarya diktatörlüğünü ve sosyalist sistemi lekelemek;

3. «Kişiye tapmaya karşı savaş» bahanesiyle kendi durumlarını sağlamlaştırmak ve Marksizm - Leninizme sadık devrimcilere saldırarak revizyonist komploculuğun Parti ve devlet yönetimini gaspetmelerine yol açmak;

4. «Kişiye tapmaya karşı savaş» bahanesiyle, kendi çıkarları için, kardeş ülkelerin ve kardeş partilerin iç işlerine karışarak oradaki yönetimleri yıkmağa çalışmak;

5. «Kişiye tapmaya karşı savaş» bahanesiyle Marksizm - Leninizme bağlı kardeş partilere saldırmak ve uluslararası komünist hareketi parçalamak.

«Kişiye tapmaya karşı savaş» Kruşçev'in ortaya attığı adi bir siyasi entrikadır. Marx'ın birisi için dediği gibi, «entrikacılık onun hayatıdır, ama teorisyen olarak bir hiçtir.»

SBKP Merkez Komitesinin Açık Mektubunda «Kişiye tapmayı yıkarken ve onun sonuçlarına karşı mücadele ederken ... haklı prestij kazanmış önderleri de yüceltmek» ten söz ediliyor. Bu ne demektir? Bu, SBKP yöneticilerinin, Stalin'i ayakları altına alırken Kruşçev'i göklere çıkarmaları demektir.

Ekim Devrimi sırasında henüz komünist olmayan, İç Savaş sırasında küçük rütbeli bir siyasi görevli olan Kruşçev'i «Kızıl Ordu'nun aktif kurucusu» olarak tanıtmaktadırlar.

«Stalingrad savaşında Kruşçev'in sesi sık sık duyulmaktaydı» ve Kruşçev «Stalingradlıların ruhuydu» diyerek Sovyet Yurtsever Savaşında neticeyi tayin eden muharebenin büyük zaferini tamamen Kruşçev'e atfetmektedirler.

Nükleer silahlar ve roketler alanında kazanılan başarıların tümünü Kruşçev'e atfederek ona «kozmik baba» demektedirler. Fakat herkesin bildiği gibi Sovyetler Birliğinin atom ve hidrojen bombaları yapımındaki zaferi Stalin önderliğindeki Sovyet bilim adamlarının, teknisyenlerin ve Sovyet halkının büyük bir başarısıdır. Roket alanındaki çalışmaların temeli de Stalin zamanında atılmıştır. Bu önemli tarihî gerçekler nasıl olur da silinip atılabilir? Bütün bu başarılar nasıl olur da Kruşçev'e maledilebilir?

Temel Marksist - Leninist teorileri tahrif eden ve Leninizmin modası geçtiğini savunan Kruşçev'i, «Marksist - Leninist teoriyi yaratıcı bir şekilde geliştirip zenginleştirmeye parlak bir örnek» diyerek göklere çıkarmaktadırlar.

SBKP yöneticileri, «kişiye tapmaya karşı savaş» maskesi altında, Lenin'in de dediği gibi, «olağan meselelerde olağan bir insanın görüşlerine sahip eski önderler yerine... olağanüstü saçma ve karışık bir şekilde konuşan **yeni önderler** ortaya çıkarıyorlar.»

SBKP Merkez Komitesi, Açık Mektubunda, «kişiye tapma döneminde ortaya çıkan uygulamaları, ideolojiyi, ahlâk kurallarını, yönetim biçimlerini ve metodlarını diğer partilere zorla kabul ettirmeye çalışıyorlar» diyerek Marksizm - Leninizme bağlılığımıza saldırıyor. Bu sözler de «kişiye tapmaya karşı savaş» ın saçmalığını bir defa daha açığa çıkarmaktadır.

SBKP yöneticilerine göre, Rusya'da kapitalizmi sona erdiren Ekim Devrimini «kişiye tapma» dönemi izlemişti. Onlara göre bu dönemin «sosyal sistemi», «ideolojisi ve ahlâk kuralları» sosyalist değildi. Bu dönemde Sovyet emekçileri «ağır baskı» altında yaşıyorlardı, «halkın hayatını zehirleyen bir korku, şüphe ve güvensizlik havası» hakimdi ve Sovyet toplumunun gelişmesi engelleniyordu.

Kruşçev, 19 Temmuz 1963'de Sovyet - Macar dostluk mitinginde yaptığı konuşmada Stalin yönetimini «terör» dönemi olarak niteledi ve «Stalin iktidarını kamçıyla sürdürdü» dedi. O devrin sosyal düzenini de şöyle tanımladı: «... O zamanlar, işine diye çıkan adam evine döneceğinden, karısını ve çocuklarını bir daha göreceğinden emin olamazdı.»

SBKP yöneticilerinin anlattığına göre «kişiye tapma dönemi»nde toplum, feodalizm ya da kapitalizm döneminden çok daha fazla «nefret» ve «barbarlık» içindeydi.

SBKP yöneticilerine göre, Ekim Devrimi sonunda kurulan proletarya dktatörlüğü ve sosyalist sistem emekçiler üzerindeki baskıyı kaldırmadığı gibi, yıllar boyu, Sovyet toplumunun gelişmesini hızlandıramadı; ancak SBKP 20. Kongresinden sonra «kişiye tapmaya karşı savaş»ın başlatılmasıyla emekçiler üzerindeki «ağır baskı» kalktı ve «Sovyet toplumunun gelişmesi» aniden «hızlandı».

Kruşçev, «Ah, keşke Stalin bir on yıl önce ölseydi» demişti. Herkesçe bilindiği gibi Stalin 1953'de öldü; on yıl önce ölseydi, 1943'de ölmüş olacaktı. 1943 yılı, Sovyetler Birliğinin Büyük Yurtsever Savaşta karşı taarruza geçtiği yıldı. Böyle bir zamanda Stalin'in ölümünü kim isterdi? Olsa olsa Hitler!

Uluslararası komünist hareketin tarihinde Marksizm - Leninizm düşmanlarının «kişiye tapmaya karşı savaş» gibi sloganlar atarak proletarya önderlerini aşağılamaları ve proletarya davasını baltalamaları yeni bir şey değildir. Bu, herkesin içyüzünü çok önceden gördüğü pis bir oyundur.

Birinci Enternasyonal döneminde komplocu Bahunin buna benzer bir dille Marx'a saldırıyordu. Önceleri, Marx'ın güvenini kazanmak için, yazdığı mektuplarda «senin öğrencinim ve bununla övünüyorum» diyordu. Ancak, Birinci Enternasyonalin önderliğini elde edemeyince, Marx'a şöyle hakaret etti: «Hem Al-

man hem yahudi olduğu için herşeyiyle otorite taraftarıdır ve bir diktatördür.»

İkinci Enternasyonal döneminde dönek Kautsky de Lenin'e buna benzer bir dille saldırıyordu. Kautsky, Lenin'i, «Marksizmi sadece bir devlet dini düzeyine değil, bir ortaçağ dini ya da bir şark dini düzeyine düşüren tektanrıcıların tanrısı» na benzeterek ona iftira etti.

Üçüncü Enternasyonal döneminde de dönek Troçki buna benzer bir dille Stalin'e saldırıyordu. Stalin'e «despot» diyen Troçki «bürokrat Stalin'in öndere kutsallık vasfı vererek öndere tapma aşağılık kavramını yaydığını» ileri sürdü.

Modern revizyonist Tito kliği de Stalin'in «mutlak şahsi iktidar sistemi içinde» bir «diktatör» olduğunu söyleyerek buna benzer bir dille Stalin'e saldırıyordu.

SBKP yöneticilerinin ortaya attığı «kişiye tapmaya karşı savaş» meselesinin, bu kavramı proletarya önderlerine saldırmak, proletaryanın devrimci hareketini baltalamak için kullanan Bahunin'den, Kautsky'den, Troçki'den ve Tito'dan miras kaldığı açıktır.

Uluslararası komünist hareketin tarihinde oportünistler Marx'ı, Engels'i, ya da Lenin'i iftira yoluyla ortadan silemediler. Kruşçev de Stalin'i iftira yoluyla ortadan silemez.

Lenin'in belirttiği gibi, imtiyazlı bir mevkide bulunmak iftiranın başarısını garantilemez.

Kruşçev, Stalin'in naaşının Lenin Anıtkabrinden çıkarılmasında imtiyazlı mevkiinden yararlanabildi, fakat ne kadar uğraşırsa uğraşsın, yüce Stalin'i Sovyet halkının ve bütün dünya halklarının zihninden silmeyi başaramayacaktır.

Kruşçev Marksizm - Leninizmi şu ya da bu şekilde tahrifte imtiyazlı mevkiinden yararlanabilir, fakat ne kadar uğraşırsa uğraşsın, Stalin'in savunduğu ve bütün dünyadaki Marksist - Leninistlerin savunduğu Marksizm - Leninizmi yıkmayı başaramayacaktır.

Kruşçev yoldaşa içten bir tavsiyede bulunmak isteriz. Hatalarınızın farkına varacağınızı, tuttuğunuz yanlış yoldan Marksizm - Leninizm yoluna döneceğinizi umuyoruz.

Yaşasın Marx'ın, Engels'in, Lenin'in ve Stalin'in yüce devrimci öğretileri!

Sovyetler Birliği Komünist Partisi 14 Temmuz 1963'de Sovyetler Birliğindeki Parti örgütlerine ve bütün Komünistlere bir Açık Mektup yolladı. Çin Komünist Partisi organları **Jenmin Jibao** (Halkın Gazetesi) ve **Hungçi** (Kızıl Bayrak) Yazı Kurulları, 6 Eylül 1963 - 14 Temmuz 1964 tarihleri arasında Açık Mektubu yorumlayan dokuz makale yayınladılar. Dünya Marksist - Leninist hareketine büyük etkileri olan bu ünlü dokuz makale, modern revizyonizmin etraflı bir eleştirisini kapsamaktadır. Makaleler kaleme alındıkları yılların damgasını taşımaktadır. Elinizdeki makale bunların ikincisidir. Proleter Devrimci AYDINLIK Yayınları bu makaleleri sırasıyla yayınlayacaktır.

150 Kuruş

TİSA Matbaacılık Sanayii - Ankara